

ты населилъ въ Пловдивъ, кой-то преимѣнували Лукавій градъ, (Ποσειδωνία). Това прѣселеніе или заточеніе е станжло 360 год. прѣдъ Р. Х. И така тія Елини Фокійцы ако и да станали една смѣсъ съ пловдивски-ты Българи, както показватъ и изнамѣрени-ты до сега елино-български надписы, нъ се си сж вардили народность-тж и языкъ-тъ, до дѣто българ. царь Иваница или Калонванъ разора до основи-ты Пловдивъ и искореняся потомци-ты на Фокійци-ты, что-то до паданіе-то на българско-то царство, нито имѣ, нито дума грѣцка ся е чула въ Пловдивъ. Сегашни-ты гърцы нѣкощияж сж пришельцы отъ Епиръ и Тесалія, а повѣче-то са потърчени Българи отъ села-та. Подиръ умиралкж-та на царь Филиппа, сынъ му Великій Александръ като покори Елини-ты съ свои-ты Македонцы и съжзници-ты Тракійцы, съ кон-то и отиде да завладѣе цѣла Азіа, тогава наши-ты Тракійцы подъ предводителство-то на своѣтъ царь Изморъ, (Ίσχυρος) станали та превзели крепости-ты и ся освободили отъ македонскж-та власть. Послѣ кога-то по смъртъ-тж на Александра, Македонія останала подъ владѣніе-то на царь Беридикж (Περδίκας) тѣ были и неговы съжзници, додѣто Римляни-ты завладѣли цѣла Европа и часть отъ Азіа, та подновили крѣпость-тж на Пловдивъ и го преимѣнували Тремонте (Τριβούνιον). И така тоя славянски градъ въ различни врѣмена, носилъ е петъ различни имѣна. Послѣ кату ся раздѣлила Римскж-та Дрѣжавж на двѣ имперіи Западна и Вѣсточна, тія мѣста останали подъ власть-тж на Византискж-та Имперія, и наедно съ Гърко-римляни-ты като прѣшли христіанство-то и ся покрѣстили, слѣдувателно были сж подчинены и подъ черковнжта власть на грѣцко-то духовенство, кое-то непременно имѣ е наложило своѣтъ языкъ въ черкови-ты и училища-та имѣ, кату не сж имали още такива книги на своѣтъ си языкъ (сега послѣдно ся намерихж нѣкон ржкописи на черковни книги писани смѣсено съ рунически и кириловски буквы); нъ при сичко това наши-ты Тракійцы, при много-то усидія на Гърци-ты, пакъ си увардили народность-та и языкъ-тъ, кого-то сж дошѣли изъ Индіа и на когото корень-тъ е въ Само-скрытскій-тъ языкъ и писменость. Послѣ въ 485 год. подиръ Хр. едно отдѣленіе отъ Атилови-ты Гуны, или Венеты и Анты, подъ предводителство-то на нѣкой войвода Борисъ,